Kristina Rickevičiūtė

Lietuviškas ilgasis iš Žeimių

1994 m. spalio mėn. Žeimių kaimo (Jonavos r.) gyventojas D.Dirsė atnešė į VDKM sidabro lydinį. Pagal jo pasakojimą, šis lietuviškas ilgasis 1993 m. spalio mėn. rastas tame pačiame Žeimių kaime, kasant bulves J.Survylos sodyboje.

Lydinys pailgos lazdelės formos, platokas, pusapvalio skersinio pjūvio, su trimis bukomis įkirtomis, įlenktas. Vienas lydinio galas bukas, kitas apskaldytas. Lydinio ilgis 10,4 cm, plotis 1,3 cm, storis 9 mm, svoris 101,92 g. Jį galima datuoti XII a. antrąja puse-XIII a.

Arūnas Strazdas

Labanoro monetų lobis

Labanoro monetų lobis rastas 1965 m. pavasarį. Tais metais Juozas Goda suartoje dirvoje, į Š nuo Labanoro kapinių Š kampo, rado keletą išartų sidabrinių monetų, kurias atidavė NM. Kiek vėliau J.Goda, pakasinėjęs monetų radimo vietoje, apie 50 cm gylyje, rado ir daugiau sidabrinių monetų. Iškastąsias monetas radėjas perdavė Labanoro aštuonmetės mokyklos muziejui, kurį tuo metu tvarkė istorijos mokytoja Marytė Aleknienė. 1966 m. pavasarį į lobio radimo vietą nuvyko numizmatas Zenonas Duksa. Jam pavyko iš minėtos mokytojos gauti 121 Prahos grašį ir 23 lietuviškus Kazimiero denarus. Šias monetas Z.Duksa perdavė LNM. Tuo metu 7 Prahos grašiai buvo NM, 1 denaras ir 1 Prahos grašis - Kirdeikių vidurinėje mokykloje, 3 denarai ir 3 Prahos grašiai - Labanoro aštuonmetės mokyklos muziejėlyje, o 2 denarai ir 2 Prahos grašiai atsidūrė "Moksleivio" redakcijos darbuotojo Mykolaičio kolekcijoje.

1966 m. rudenį lobio vietoje kasinėjo Labanoro aštuonmetės mokyklos